

Tisková zpráva

Postoj vlády Japonska k tvrzením Číny ohledně souostroví Senkaku

2. října 2012

1. Souostroví Senkaku je nedílnou součástí japonského území na základě historických skutečností a mezinárodního práva

- Od r. 1885 okinawské úřady z pověření japonské vlády prováděly podrobný průzkum souostroví Senkaku. Tyto výzkumy prokázaly nejen to, že ostrovy Senkaku jsou neobydlené, ale také, že neexistují žádné doklady o tom, že by je kdy ovládala Čína. Po potvrzení této skutečnosti japonská vláda 14. ledna 1895 rozhodla o vztyčení cedule na ostrovech Senkaku, aby je tak formálně včlenila do svého území. Tato opatření byla provedena v souladu s pravidly pro získání územní suverenity dle mezinárodního práva (zabrání terra nullius). Tyto ostrovy nebyly součástí Taiwanu ani součástí Pescadorských ostrovů, které Japonsku podstoupila čínská dynastie Čching v souladu se Šimonoseckou mírovou smlouvou, která byla podepsána v dubnu 1895. Japonsko tedy tyto ostrovy nezabralo jako důsledek čínsko-japonské války.
- Ostrovy Senkaku nejsou zahrnuty v území Taiwanu ani v Pescadorských ostrovech, kterých se Japonsko vzdalo na základě Sanfranciské mírové smlouvy, která byla podepsána r. 1951. Ostrovy Senkaku přešly pod americkou správu jako součást souostroví Nansei Šotó. Právo spravovat tyto ostrovy pak bylo vráceno zpět Japonsku v souladu s Dohodou mezi Japonskem a USA ohledně souostroví Rjúkjú a ostrovů Daito, která byla podepsána r. 1971. Proti tomu, že ostrovy Senkaku byly pod správou USA, Čínská republika nikdy neprotestovala.
- V r. 1968 OSN provedla akademickou studii, která naznačila možnost existence ropných zásob ve Východočínském moři, a od r. 1970 pak čínské a taiwanské úřady začaly vznášet své vlastní nároky na územní suverenitu na ostrovy Senkaku. Žádná země předtím nikdy nevznesla jakoukoli námitku ohledně japonské suverenity nad ostrovy Senkaku. Žádné podklady týkající se historie, geografie nebo geologie, kterými čínská vláda obhájí svou územní suverenitu na souostroví Senkaku, nejsou z hlediska mezinárodního práva právoplatnými doklady. Dochoval se zápis o "ostrovech Senkaku v okrsku Jaejama v prefektuře Okinawa v japonském císařství "v děkovném dopise datovaném r. 1920, který zaslal konzul čínské republiky v Nagasaki ohledně čínských rybářů z provincie Fudžian, kteří se dostali do potíží poblíž ostrovů Senkaku. V novinovém článku z People's Daily datovaném 8. ledna 1953 je jasně zmíněno, že souostroví Rjúkjú "se skládá ze sedmi skupin ostrovů, [včetně] ostrovů Senkaku." Jako další příklad lze uvést např. "Atlas světa" vydaný v Číně r. 1960, který ostrovy Senkaku zobrazuje jako součást Okinawy.

2. Tvrzení čínské vlády se neopírají o historická fakta

- Čínská vláda v poslední době začala šířit argument vztahující se k čínsko-japonské válce, ale pokud porovnáme kontext a dobu zahrnutí ostrovů Senkaku do japonského území a dobu podepsání smlouvy po ukončení této války, je nutné říci, že toto tvrzení není založeno na historických skutečnostech.
- Během tiskové konference 27. září mluvčí čínského ministerstva zahraničí použil slovní spojení jako "Historie invaze japonského militarismu" a v projevu před Generálním shromážděním OSN zazněla slova jako "popírání výsledků vítězné války proti celosvětovému fašismu" a dokonce i tvrzení, že Japonsko toto souostroví "ukradlo." Při zmínce o výsledku druhé světové války ale nelze opomenout, že se po válce již Japonsko ze všech sil zasazovalo o mír a toto čínské tvrzení týkající se ostrovů Senkaku tak nelze považovat za oprávněné.

3. Získání Senkaku japonskou vládou má za cíl pokojnou a stabilní správu těchto ostrovů

- Rozhodnutí japonské vlády o získání vlastnických práv na ostrovy Senkaku současný stav nijak zásadně nemění. Japonská vláda vždy reagovala pokojně. Území, které vláda Japonska nyní vlastní, bylo v jejím vlastnictví i dříve až do roku 1932. Později toto území získala soukromá osoba, a nyní se japonská vláda rozhodla jej získat zpět do svého vlastnictví. Vláda Japonska navíc měla po celou dobu ve vlastnictví také ostrov Taišo, který je rovněž součástí souostroví Senkaku.
- V posledních letech lze pozorovat zvýšenou aktivitu Číny ve vysílání svých lodí do oblasti Jihočínského moře se záměrem získat zdejší zdroje surovin a organizování provokativních akcí v okolí ostrovů Senkaku. Řada lodí patřících čínské vládě a čínským aktivistům vplouvala do japonských teritoriálních vod, což v Japonsku vedlo k rostoucímu znepokojení. Za této situace se městská správa Tokia plánovala,

že ostrovy Senkaku koupí. Japonská vláda nesouhlasí s čínskými tvrzeními, ale obávala se, že takové akce ze strany Číny by mohly mít dalekosáhlý negativní dopad na japonsko-čínské vztahy.

- Vztah mezi Japonskem a Čínou je jedním z nejdůležitějších bilaterálních vztahů, které Japonsko má. Japonsko si uvědomuje, že přátelský vztah mezi oběma zeměmi je zásadní pro mír a stabilitu východní Asie a Japonsko proto chce tuto spolupráci dále budovat. Na japonské politice směřující k pokojné a stabilní správě tohoto souostroví v dlouhodobém časovém horizontu se nic nezměnilo. Přesun vlastnictví těchto tří ostrovů je proto tím nejlepším a nejpraktičtějším řešením.

4. Japonsko nebude tolerovat násilnosti, ať už je jejich důvod jakýkoli

- Přehnanou reakci čínské vlády a její toleranci k cíleným protijaponským protestům a zjitřenou situaci po 10. září považujeme za politováníhodnou.
- Se znepokojením sledujeme řadu násilných činů, ke kterým v Číně dochází. Na rozdíl od pokojných demonstrací tyto násilnosti vyústily v rabování, zhářství, a poškozování japonských diplomatických úřadů, japonských restaurací, domů s japonskými nájemníky, a japonských továren a obchodů. Někteří japonští občané byli v Číně napadeni a zastrašováni. V Japonsku, které je rozvinutou demokratickou zemí zakládající se na dodržování zákonů, se žádné takové útoky proti čínským občanům nebo čínským firmám nevyskytly.
- Toto vyvolává dojem, že Čína nemá stávající situaci plně pod kontrolou dle principu "patriotismus není trestný." Japonsko nebude tolerovat žádné násilnosti, ať už jsou důvody k nim vedoucí jakékoli. Tento postoj není v souladu s pozicí Číny jako člena bezpečnostní rady OSN, který má nést zodpovědnost za udržování míru a stability v mezinárodní společnosti. Japonská vláda očekává, že mezinárodní společenství bude po Číně rovněž požadovat nenásilnou reakci.